

GŁOS POLSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI.

Cena numeru pojedynczego **mk. 25**

Redakcja i Administracja: Piotrkowska 106.
Telefon dzienny 199, telefon nocny 799.

Redaktor, lub jego zastępca przyjmują wyłączenie od 5-6 po poł.
Rękopisów ale zamówionych Redakcja nie zwraca.

Cygara!!

Flor de Partagano, La Comtesa, Cassa Amarylo,
Jocundo, Flor de Mundo, Don Alberto, El. Corso.
nadeszły i są do nabycia we wszystkich składach
tabaczkowych i restauracjach. Wyrób z najszlachetniej-
szych zamorskich liści.

Wyjątkowa sprzedaż na Łódź
i okolice

M. Gumulak
Łódź, ul. Przejazd Nr. 40.
Tel. 7-96. 6918-1

Grand-Kino

DANTON

Potężny dra-
mat w 7 akt.

EMIL JANNINGS

W roli tytułowej
niezrównany

Krecle **PALTKA**
Fokowe
Lisy, alaska, i białe, oraz chustki
krecle różne skórki poleca —
Wł. Opatowski, Cegielniana 56
front, 1 piętro. 808-3

PIĄTKOWSKA
przejeżdża 24 maja. 943-1

Kupujcie bilety skarbowe
BILET SKARBOWY
to rachunek bieżący w kieszeni.

P. Zaleski i p. Skirmunt.

Jak przedstawia się sprawa geneueńska w zwierciadle warszawskim? Od tygodnia już mówili: jedźcie, jedźcie!... Nareszcie przyjechał z Genui — p. Zaleski. Z politykiem tym mieliśmy okazję stykać się w Genui. Spokojny, zachowujący się z wielką rezerwą wobec wypadków, poseł polski przy Kwirynale może trafnie ocenia sytuację i potrafiłby lepiej się z niej wywiązać, niż jego zwierzchnik, p. Skirmunt. Cóż jednak z tego, skoro uzależniony jest on odeń na każdym kroku? Trzeba pamiętać, że obecny minister spraw zagranicznych, który sam był poprzednio ambasadorem w Rzymie, uważa tę placówkę niejako za swą osobistą domenę i najstaranniej jej pilnuje, aby w razie ustąpienia ze swego stanowiska obecnego znaleźć znów w Rzymie „dach nad głową”. To też jeszcze przed przyjazdem p. Zaleskiego do Warszawy przypuszczaliśmy, że nie opowie komisji spraw zagranicznych niczego nowego poza tem, co z ramienia p. Skirmunta podaje nam codziennie Pat. Tak się stało istotnie. P. Zaleski mówił o naszej współpracy ściślej z Francją i małą ententą oraz państwami bałtyckimi i o przyjaźni z Anglią. Właśnie jednak w tej samej chwili Lloyd George podstawił nam najusilniej nogę, a rząd finlandzki podał się do dymisji z powodu formalnej awantury, jaka wynikła z finlandzkiej komisji spraw zagranicznych, gdy przedstawiono jej projekt sojuszu z Polską. A więc fiasko i w polityce bałtyckiej, bowiem przypuszczalnie Estonia i Litwa będą zapatrywać się na przykład finlandzki.

Słusznie zaznaczono w prasie, że „bezbarwne wywody p. Zaleskiego wywarły ogólne wrażenie rzeczy nikłej”. Zato bardzo pouczającą była dyskusja po sprawozdaniu. Trzeba koniecznie uwypuklić niektóre jej

momenty, bowiem rzucają one nader ciekawe światło na całokształt zapatrywań naszych stronników na politykę zagraniczną Polski i posiadają znaczenie, wybiegające poza ramy chwilowej aktualności. Najpierw kwestja Francji. Jedynym może mocnym punktem sprawozdania p. Zaleskiego było głośne skonstatowanie punktu, że delegacja francuska poczyniła pewne błędy taktyczne w sprawie traktatu w Rapallo i wskutek tego upadła i inicjatywa polska. Jakiego rodzaju błędy te były, tego p. Zaleski nie potrafi wytłomaczyć. Wystarczy jednak, by powiedzieć słowo, krytykujące Francję, aby natychmiast nasza decyzja wpadła w pasję. Ks. Lutosławski, p. Grabski i p. Dubanowicz rozpoczęli koncentryczny atak na p. Zaleskiego, zarzucając go pytaniami, na które nie znajdował odpowiedzi, bowiem trudno znaleźć odpowiedź na rzeczy, sprzeciwiające się zdrowemu rozsądkowi politycznemu.

Exemplum. Ks. Lutosławski pyta:
— Dlaczego Polska nie poparła Belgii w sprawie odszkodowań rosyjskich?

Odpowiedź p. Zaleskiego:
— Francja i Belgia rozumieją, że Polska nie może występować przeciw Rosji. Belgja nie pogniwała się o to wcale, bowiem po fakcie delegat belgijski poszedł z p. Skirmuntem na... obiad...

Nie dziwić się ks. Lutosławskiemu, że zadaje tego rodzaju pytania. Działa tu przede wszystkim nie jako polak, ale jako katolik, co, zresztą, zdarza się częściej politycznemu klerowi, lokującemu Polskę w kruchcie kościelnej. Belgja jest państwem katolickim—Polska musi ją popierać — oto bleg myśli ks. Lutosławskiego.

Ale czemu na posiedzeniu komisji spraw zagranicznych nie znaleźli się tni, którzyby zaraz

odpalili interpelanta, aby p. Zaleski mógł zawieźć do Genui także i wskazówki, aby zapoznał się i z opinią polską? I aby nadal nauczył się tak polityki, by nie operować na przyszłość argumentami gastronomiczno-naiwnymi...

Także i w innych sprawach wylazło na jaw nasze ubóstwo koncepcji i jednolitej linii w polityce zagranicznej.

Sprawa protokołu ryskiego. Robiono u nas z tej okazji wiele krzyku. P. Jodko miał nawet być ukarany za podpisanie go relegowaniem z delegacji geneueńskiej. I oto p. Zaleski pociesza:

— Sprawa protokołu ryskiego poszła bardzo gładko. Nie interesowano się nim wcale na zachodzie i nie przywiązywano doń wielkiej wagi!...

Ależ to prawdziwe kpiny! A przytem nieprawda. Protokół ryski odezwał się na Zachodzie szerokim i głośnym echem. Mógł być podstawą najszej akcji w Genui, gdyby p. Skirmunt nie zepsuł sprawy swą wymową i swemi notami. Tymczasem stało się odwrotnie. Na zapytanie w Genui, skierowane przez nas do pewnego polityka neutralnego, jak zapatryuje się on na układ ryski, odpowiedział nam otwarcie:

— Coś wy tam z tym układem kręcicie. Wobec Anglii popisujecie się nim i chwalcie się swymi najlepszymi stosunkami z Rosją. Wobec Francji bagatelizujecie całą tę sprawę.

I tak teraz zrobił p. Zaleski w Warszawie. Ponieważ wszystkie statuty, wynikające z układu zostały przegrane, przeto tak łatwo i ładnie było powiedzieć: „Nie interesowano się nim wcale”. O, tak, tak samo, jak nie interesowano się naszymi najżywniejszymi sprawami...

To są rzeczy, o których nie wolno zapominać. Chociaż dziś przebrzmiały echa relacji p. Zaleskiego, bowiem właśnie

niezadługo przybędzie do Warszawy sam p. Skirmunt, by zbierać tu holdy za swe błędy, poczynione w Genui, jednak słowa p. Zaleskiego winny zachować swą świeżość i barwę, gdyż były one kopją opinii i nastrojów jego zwierzchnika. Oto dlaczego w kilka dni dopiero po wygłoszeniu tego prowizorycznego exposé zdecydowaliśmy się szerzej je omówić w związku z poprzednio już przez nas poruszoną sprawą Galicji wschodniej i Wileńszczyzny na terenie konferencji (p. onegdajszy numer „Głosu Polskiego” — „Pokłosie dni ostatnich”).

A teraz jeszcze jedną kwestją, ściśle wiążącą się z relacjami delegatów polskich. Prawdopodobnie i p. Skirmunt powie: polityka nasza, niewzruszonego stania u boku Francji przyniosła bogate rezultaty, czego dowodem jest, że francuski punkt widzenia na konferencji zwyciężył, że została ona rozwiązana bez konkretnych rezultatów, bez zawarcia paktu gospodarczego z Rosją, bez omówienia sprawy odszkodowań niemieckich. Jest to, zresztą, sąd dość rozpowszechniony dziś w opinii, nie mniej jednak z gruntu fałszywy.

Rozwiązanie konferencji w każdym innym stadium byłoby zwycięstwem polityki francuskiej. Dziś jest jej przegrana. Jasne jest, jak na dłoni, że i nadal spór francusko-angielski trwa, a nawet pogłębił się. W. Brytania doszła do wniosku, że ani prośby ani groźby nie zmienią postawy francuskiego bloku narodowego, który panuje dziś wszechwładnie w Paryżu. Z prasy angielskiej wyczuwa się, że nadal polityka tego państwa, potoczy się temi torami, które uważa być dla siebie, ale czynić to będzie już nie otwarcie, na międzynarodowych konferencjach, które Francja stale sabotuje, ale drogą poszczególnych umów, zawieranych drogą dyplomatyczną bezpośrednio z Rosją i Niemcami. Jeśli wolno wyrażać dziś przewidywania, to trzeba powiedzieć, że zarwanie konferencji geneueńskiej spowoduje teraz zbliżenie W. Brytanii do osnowy traktatu sowiecko-niemieckiego, podpisanego niedawno w Rapallo. Stanie się

znów to, co właściwie trwa od pierwszej chwili zebrania w Wersalu: formalne i pozorne tryumfy Francji i wielkie ale skryte korzyści Anglii.

Ale o tem p. Skirmunt pewno nie nie powie...

Czesław Oltaszewski.

Urlopy rolne dla wojskowych.

W sprawie urlopów rolnych województwo łódzkie otrzymało następujące rozporządzenie z ministerstwa spraw wewnętrznych:

Armja, wobec dobiegającej końca demobilizacji, na stopie pokojowej składać się będzie z dwóch roczników poborowych, które zaledwie mogą wypełnić ustalony stan kontyngentu pokojowego szeregowych. Postawienie wyszkolenia szeregowych armji na należytym poziomie, wymaga jednak w granicach możliwości wypełnienia stanów etatowych formacji poszczególnych rodzajów służby wojskowej.

W roku 1922 napotyka dążenie to na trudności, gdyż znaczny odsetek męczyzn rocznika poborowego 1901 jako pospolitacy, służył już podczas ubiegłej wojny w wojsku stałym i w myśl rozkazu ministra spraw wojskowych pewna ilość dni służby zostaje im zaliczona, wobec czego wcześniej zostaną zwolnieni do rezerwy.

Z spośród szeregowych rocznika poborowego 1900, również pewna ilość będzie zwolniona do rezerwy zwłaszcza, że ustawowo przewidziany okres dwuletniej służby w szeregach tego rocznika poborowego upływa 1923 r. i oni zatrzymani zostali nadal w wojsku stałym na podstawie art. 16 tymczasowej ust.

Pozatem udzielane bywają ulgi z art. 61 t. u., z której korzysta przedewszystkiem ludność wiejska.

Wobec powyższego ministerstwo spraw wojskowych nie przewiduje masowego udzielania urlopów rolnych szeregowym rocznika poborowego 1900, pozostawia jednak swobodę działania poszczególnym dowództwom okręgów korpusu urlopowania na przeciąg 2 do 3 tygodni w wypadkach wyjątkowych, niektórych szeregowych wyżej wymienionego rocznika z tem, że ilość urlopowanych w danym okresie czasu nie może przekraczać 5 proc. stanu wyżywienia. (bip)

Dyplomowany krawiec męski
(z Paryskiej akademii Mirona).

L. Lenkiński
Benedykta 1.

Przyjmuje wszelkie roboty po os-
nach konkurencyjnych.

W dniu 17-ym maja r. b. zgasł po długich i ciężkich cierpieniach nasz najdroższy Ojciec,
Teść i Dziadek

B. P.

Juljusz Rozental

przemysłowiec i obywatel m. Łodzi przeżywszy lat 64.

Wyprowadzenie drogich nam zwłok odbędzie się w czwartek 18 maja 1922 r., o godz. 3-iej z domu żałoby, Cegielniana 25.

Stroskana Rodzina.

6952-1

17 maja r. b. rozstał się z tym światem po długich i ciężkich cierpieniach nasz drogi szef i założyciel firmy

B. P.

JULJUSZ ROZENTAL

przeżywszy lat 64.

W zmarłym straciliśmy światłego człowieka o nieskazitelnej dobroci, pamięć o Nim na zawsze w nas pozostanie.

Urzednicy i majstrowie
fabryki wyrobów wełnianych Juljusza Rozental.

6953-1

wszyscy skazani zgłosili przez swych obrońców do Naczelnika państwa prośbę o ulaskawienie.

O godz. 7 wieczorem nadeszła odpowiedź odmowna. Wobec tego wczoraj o godz. 7 min. 35 rano wyrok sądu został wykonany na placu strzeleckim. (bip)

Wycieczka słuchaczy państwowego pedagogjum w Łodzi.

Bawi w naszym mieście wycieczka słuchaczy państwowego pedagogjum w Warszawie, która przybyła do Łodzi pod kierunkiem prof. Spasowicza. Wycieczka towarzyszy z ramienia wydziału szkolnictwa i kultury dr. Kopciński. (bip).

Występ d-ra To-Rhamy.

Dzisiaj o godz. 8 wiecz. w sali Filharmonji odbędzie się drugi występ d-ra To-Rhamy, mistrza w dziedzinie suggestji, katalepsji i telepatji. Program dzisiejszego wieczoru jest całkowicie zmieniony i obfituje w niezmiernie interesujące eksperymenty, wykonywane bez pomocy medjum. Poprzednie produkcje d-ra To-Rhamy stały się dla widzów tematem rozmów i dociekkań, gdzie szukać należy przyczyny tych nadzwyczajnych zjawisk i jak je sobie tłumaczyć.

„Awanturka z Monte-Carlo”.

Demonstrowany od paru dni w „Odeonie” obraz wszechświatowej sławy pod tytułem „Awanturka z Monte-Carlo” jest jednym z najlepszych obrazów, które mieliśmy okazję oglądać w bieżącym sezonie. Rolą tytułową kieruje znana już u nas i należycie oceniana, uroczą Ellen Richter. Obrazy są zdejmowane w najpiękniejszych okolicach Rivieri, Hiszpanji i Marokka. Szczególnie zwraca uwagę bogata wystawa i doskonała reżyserja obrazu.

Demonstrowana obecnie pierwsza seria pod tyt. „Faworytka szacha” jest szczególnie ciekawa ze

W dniu 17 maja r. b. zmarł po ciężkich cierpieniach nasz nieodżałowany

954-1

B. P.

Juljusz Rozental

Wyrażamy dzieciom i Rodzinie najserdeczniejsze współczucie z powodu utraty drogiego Ojca i zacnego człowieka

Zgierz.

Mojeszostwo Eiger.

względu na swą interesującą treść, i trzyma widzów w napięciu przez cały czas widowiska.

Przedstawia nam ona życie wielkomięskie Paryża w swej groźnej i niepokojącej tajemniczości oraz przepiękne okolice Monte-Carlo, Mentony, Nicei, Marsylii, Bazylei i Barcelony.

Pierwsza serja obrazu będzie demonstrowana tylko jeszcze dziś i jutro. 6959.

Ryps jedwabny

angielski

w wielkim wyborze poleca

„SUKNO” Sp. z ogr. p.

Łódź, Piotrkowska 98.

Telefon 15-62

Wielki tydzień Czerwonego Krzyża.

Niezdługo, bo już od dnia 21 do 28 maja b. r. na ziemiach całej Polski odbędzie się „Tydzień Czerwonego Krzyża”. Przystosowanie instytucji potrzebnych i

szów, zjednanie członków, zainteresowanie szerokiego ogółu ideologją Czerwonego Krzyża, zapoznanie społeczeństwa z zadaniami pokojowemi instytucji — oto cele dorocznej zbiórki.

Nie należy wątpić, że społeczeństwo nasze zrozumie doniosłe humanitarne i samarytańskie zadania instytucji, nie mniej ważne w okresie pokoju, niż wojny, i że nie będzie polaka, który uchyli się od złożenia datku i zapisania się na członka w tym świecie Czerwonego Krzyża. Musimy pamiętać, że chodzi tu wprost o byt państwa naszego. Bowiem 94 proc. dzieci naszych zagrożonych jest gruźlicą. Wynędziali repatrjanci z Bolszewji niosą ze sobą różne epidemie, warunki życia przez tyle lat wojny poderwały zdrowie wśród licznych rzesz pracujących, walki wojenne pozostawiły zastępy kalek i inwalidów.

Zadaniem towarzystwa Czerwonego Krzyża jest wystąpić do walki z temi klęskami. Cała ziemia polska powinna być opleciona siecią stacji sanitarnych, sanatoriów gruźlicznych i zakładów dla inwalidów. Tego dokonać będzie

Wczoraj rozstał się z tym światem

B. P.

JULJUSZ ROZENTAL

Zmarły, jako jeden z inicjatorów i założycieli Żyd. Tow. Ochrony Kobiet położył dla instytucji tej niezapomniane usługi.

Cześć Jego pamięci! Zarząd Żyd. Tow. Ochrony Kobiet.

można tylko wtedy, gdy całe społeczeństwo przyjdzie z niesłycha nie wydatną pomocą materialną, i gdy nie będzie człowieka, który nie będzie członkiem pol. Czerw. Krzyża.

Tydzień Czew. Krzyża w Łodzi zapowiada się niezmiernie ciekawie. Clou tygodnia stanowią będą 3 wielkie zabawy ogrodowe w dniu 21, 25 i 28 maja w parkach Staszycy, Poniatowskiego i Sienkiewicza. Komitet szykuje moc strakcji, między innymi w

parku Poniatowskiego w dniu 21 pokaz szpitala przez harcerzy w dniu 28 wielką loterję fantową. Do wygrania krowa, koza, prosię, klatka z kurami, wódki, likiery i t. p. Harcerze i harcerki będą zapisywać na człon. T-wa na ulicach miasta. Przez cały tydzień zbieranie ofiar na listy przez panie wśród przemysłowców i zawodów wolnych. Pozatem kwesty uliczne i w lokalach zamkniętych

